

Adgang til at faa vedkommende indlagt i Henhold til § 5, og da er Understøttelsen til Familien ikke at regne som Fattighjælp. Man vil ved dette Ændringsforslag komme til at paabyrde Kommunerne en Udgift, hvis Omfang det i Øjeblikket er umuligt at beregne, og derfor er det, Indenrigsministeriet nærer store Betænkeligheder, kan jeg godt sige, ved at gaa med til dette Forslag uden i Forvejen at have konfereret med Kommunerne og muligvis have faaet nogen Støttepunkter for Beregningen af, hvad Udgiften kan andrage. Det er netop en Ting, jeg ønsker, at ærede Medlemmer maa være klare over i Forvejen, at der bliver paabyrdet Kommunerne en Udgift, hvis Omfang vi i Øjeblikket ere ganske ude af Stand til at beregne. Selvefølgelig bliver der ogsaa en Omkostning for Statskassen, men den kan den lovgivende Myndighed bedre disponere over.

Det næste Ændringsforslag, der er stillet fra socialdemokratisk Side og af en Del Medlemmer af det radikale Parti, maa jeg bestemt fraraade. Den Understøttelse, det der foreslaas at yde, kan maaske være meget paa sin Plads — det er ikke det, jeg bestrider —, men atter her vilde man paalægge Kommunerne og Statskassen en Byrde, hvis Omfang vi ere ganske ude af Stand til at beregne, og vi vilde maaske ogsaa i nogen Grad komme til at modarbejde Bestræbelserne for at ophjælpe Rekonvalescenthjem og faa Patienterne til at tage ind paa saadanne.

Den af hele Udvalget foreslaaede nye Paragraf, at Statsanerkendelse kan meddeles visse Foreninger, kan jeg derimod gaa ind paa. Jeg har ikke ment, den var en Nødvendighed. Som § 5 i Loven om Bekæmpelse af Tuberkulose er affattet og med Vedtagelsen af et Ændringsforslag fra min Side har jeg ment at have tilstrækkeligt til Opnaaelse af de Formaal, der her er Tale om. Men under Hensyn til de Betragtninger, der ere gjorte gældende af Udvalget, accepterer jeg den paa-gældende Paragraf.

Ordføreren (R. Nielsen [Præstø Amts 4de Valgkreds]): Jeg skal kun gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Fakse (Stauning) og det ærede Medlem fra Svinninge (K. Pedersen) angaaende det Ændringsforslag, som er stillet til § 8 under Nr. 8. Jeg skal indrømme de Herrer, at det er en human Tanke, der ligger til Grund derfor, men faa vi oprettet et Rekonvalescenthjem, hvor Kuren i Overgangs-tiden fra Sanatoriebehandlingen til det

daglige Arbejde kan foregaa, ville vi komme noget bort fra dette, at vi skulle yde Tilskud i Hjemmet i indtil 2 Maaneder. Der kunde ligeledes siges, at naar en Kurgæst har været paa et Sanatorium et halvt Aars Tid og saa kommer hjem og fortsætter Kuren i indtil 2 Maaneder, uden at den Understøttelse, der ydes ham, bliver betragtet som Fattighjælp, vil det se underligt ud, hvis der ved Siden af maaske bor en syg, som er angreben af en eller anden kronisk Sygdom, men som ikke har faaet nogen Støtte, hverken til Kur for at blive helbredet eller til Efterkur. Det vilde være underligt for den anden syge at se, at fordi hans Nabo er ramt af Tuberkulose, kan Staten blive ved at yde Støtte til ham, uden at det faar Fattigforsørgelses Virkning, medens han sely er afskaaren fra at faa en saadan Understøttelse. Jeg tror heller ikke, det er saa nødvendigt at have en saadan Bestemmelse nu, som det kunde være straks ved Begyndelsen af Tuberkuløsens Bekæmpelse, idet vore Sanatorier nu ikke ere saa overfyldte som før. Tidligere bleve Patienterne vel nok sendte hjem saa tidligt som muligt, da der ikke var Plads paa Sanatorierne, men nu kunne de blive der, til de omtrent ere raske, og kunne begynde at deltage i Arbejde, inden de komme hjem. De blive altsaa i længere Tid paa Sanatorierne nu end i Begyndelsen, da der var saa lidt Plads, og blive mere fuldkomment helbredede, saa at Overgangen fra Sanatorieopholdet til det daglige Arbejde ikke bliver saa brat.

Stauning: Vi erfare nu, at den højtærede Justitsminister forbeholder sig sin Stilling med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 7 til tredie Behandling. Jeg beklager, at det ikke er lykkedes at faa den højtærede Minister til at gaa ind paa det allerede nu, men jeg haaber, det maa lykkes inden tredie Behandling, thi det er dog utvivlsomt, at dette Ændringsforslag ikke vil medføre noget nævneværdigt økonomisk Offer, hvorimod det for de enkelte, der ville faa godt af det, vil være af særdeles stor Værdi. Den højtærede Minister mente, at det vilde kunne komme til at omfatte en stor Mængde Mennesker, og henviste til det Andragende, der foreligger, som nævner nogle Tal fra Københavns og Frederiksberg Hospital. Det kunde maaske være rigtigt, for saa vidt alle de 900 Patienters Familier skulde have Understøttelse. Men et særdeles stort Antal vil ikke komme ind under den foreslaaede Bestemmelse, blandt andet de, der have ligget paa Hospitalet for Fattigunderstøt-